

ბ რ ე მ ლ ე

ახალი გამოცემის ყოველ დღე, თუ უნდა გამოვიყენოთ
„ემდგი არქივი“: 1 ილიაძის, გერმანული ულ. № 1, დიკ
გრა. გაა. „Врадола“, კორესპონდენციის და სხვა ყო
ველგვარი წერილები — რედაქციის სახელზე შემდეგი ად
რესით: Тифлис, Гапонская ул. № 3, Редакция гра
га. „Врадола“, განცხადებები დაბეჭდება მხოლოდ ყო
ნასტენდ გერმანულ და სტრუქტურის პეტრის დონ 20 კ.

შანი 10 კ.

№ 30

თუ კითხის ს.-დ. მუშ. წან. (ბალშევიკების) გავე. საბჭოთა და თფილისის კომიტეტების ორგანო.

№ 30

მიიღება ხელის მოწერა 1918 წლ.

ყოველ დღიურ გაზეთებში

„ბრძოლა“, „ქვეყნის რაზმი“ და „ხალხური კრიკ“-ზე

რუსეთის ს.-დ. მ. პარტიის (ბალშევიკების) საბჭოთა

და თფილისის კომიტეტების ორგანოებზე.

„ბრძოლაზე“ ხელის მოწერის ზღოვება: ერთი წლით ღირს 24 მან., ნახევარი წლით — 12 მან., ერთი თვით — 2 მან.

საიდან არის საფრთხე?

დღევანდელ მუშათა არიის მიზნული
აზრობა, რომ მებრძოლთა შორის სა
ბჭოთა მესწავლელ რეალურ ძალთა გან
ვითარება და ამ ძალთა შორის დიდი
წილი უკრაინის თიხიურ ძალას; და
დასაშვიატებულს რევოლუციის, სა
ბჭოთაო, შეიარაღებული ძალით იმა
სავეს და მისი დამარცხება ამავე ძა
თა არიის შესაძლებელი, კონტრ-რევო
ლუციის შედეგად აქვს. სწავლა
სხვა ძალა გარდა თიხიურისა და დრო
ებით მინც გამარჯვება მოიპოვოს. ეს
ასე ვიქნეთ. გარეშე საფრთხე რევო
ლუციისა, რომელიც ხშირად ლუპავდა

ლოცუა ამ მხრით უზ
ის თავით დეხადე
ანუ როგორც მისი
ლტკენით ამბობენ,
„რევოლუცია დაუკნობილი“, მხოლოდ

მხრებით განსხვავდება, რომ ის კი
არაა ევროპა, თავის საკუთარ
დაყრდნობილი. ის დიდი როლი,
მესაქ თამაშობდა ხალხიდან გარე
ათ. მინც გამოყოფილი ჯარი
ჯათან სტრუქტურა და გადადის ნაშ
ბრევოლუციური ხალხის ხელ
ში. რევოლუციონერი ჯარი აღვიდის
ბოლოს რევოლუციონერ წითელ გე
რას, რომელიც შეიარაღებულ პრო
ლაიტს წარმოადგენს. აქ რაიმე
რაზმების არე-დარევა წარ
ია, ყოველ შემთხვევაში მი
დაყვანილი.

ჯარი, რომელსაც მუდამ ემ
გაბატონებული კლასი და
ს ხალხის წინააღმდეგ, დღეს
ფორმალურადაა აღარ არსე
დემოკრატია სრულიად აღმოფ
მასში მონიბის სული და ის თავი
ფულ მოქალაქეების სახით იმ ხალხს
ფერთა, საიდანაც ის გამოისული იყო.
ტადრე ეს ცხადია დემოკრატიის
მდებ, როდესაც შილიონობით ჯარი
ნდა დაიშალის და შიარსურის ან ფაბ
იკა-ნაფიის ან ყანა-ვენახს.

იწუხონ ეს გაბატონებულმა კლასებმა,
მელოცე ყოველივე იმდენ წაერთვათ
ხალხის ერთი ნაწილის შემწეობით მეო
ნაწილის დამორჩილებისა. თვით
სხი კი უკანასკნელი პავონების აგლ

ჯით თავიდან იშორებს იმ ხელნებს,
რომლითაც ის საუკუნოებით იყო შებო
კვლი. მუდმივი ჯაიის აღდგენა ყოვე
ლზე ძალადონს აღემატება, კონტრ-რე
ვოლუციის დასაყრდნობი წერტილი სა
მუდამით გამოცალა.

წითელი გვარდია, შეიარაღებული
მშრომელი ხალხი აი ვი იკავს რევო
ლუციის შინაურ და გარეშე მტრისა
გან. მაგრამ თუ შინაურ მტერს, „საქ
თაო“ კონტრ-რევოლუციონერი კლ
ხებს აღვიდათ უძლავდებო რევოლუ
ცია, ასე არ არის საქმე გარეშე მტრის,
მხოლოდ ბურჟუაზიის შესახებ.

რევოლუცია ხშირად დაღუპულა გა
რეშე ძალიდან. ამ მხრით ცნობილია
რუსეთის საერთაშორისო ენდარმის
როლი, მან ჩაახშო ვენგრის რევოლუ
ცია, მან ევროპის რეპუტაციონერგ
თან ერთად დიდი ზიანი მიიყენა თავი
სი გალაშქრებით საფრანგეთის რევო
ლუციის.

დღეს გარემოება გამოიცვალა. რუსე
თი ძალიდან არ მოელონება საერთა
შორისო ენდარმის როლი, ის ყველა
ზე თავისუფალი ქვეყანა მთელ დედა
მიწის ზურგზე. მაგრამ დღეს მის წინა
აღმდეგ მხედრდება „მოწინავე“ ევრო
პა, მისი რეპუტაციონერი კლასების სა
ხით.

თმი, რომლის აღშოაც გახვეულია
მთელი ევროპა, თავიდანვე საბედისწე
ოა საკითხით შეიქნა რუსეთის რევო
ლუციისთვის. მისი გაქიანება აუფ
ლერება და ლუპავდა რევოლუციის
ამიტომ, როგორც კი ძალა-ფულებმა ხა
ლხის ხელში გადავიდა, მან ომის შეწყ
ვეტა პრაქტიკულ ნიდადგე დაყენა.
ამას წინააღმდეგ საფრანგეთ-ინგლისის
ბურჟუაზია, გერმანია-ავსტრიის იმპე
რიალ-სტრუქტურა კი უზომოთ გააქიანურეს
თვით სამშვიდობო მოლაპარაკება, რომ
საბოლოოთი მინც თავისი ანექსონი
სტური პლანებიდან არაფერი არ დაეთ
ნოთ. ბოლოს რუსეთის რევოლუციამ
უკანასკნელი ნაბიჯი გააკეთა: მან ხელი
აიღო რაზე, გათავებულა გამოაცხადა
იგი და მით ევროპის მშრომელ ხალხს
წინ დაუყენა საკითხი, ვისთან ივლის
იგი დღიდან, კვლავ თავისი ქვეყნის
გაბატონებულ კლასებთან, თუ შეეერთ
დება რუსეთის პროლეტარიატს და მას
თან ერთად დამხობს მხოლოდ სისხ
ლის მსმელებს.

ევროპის რევოლუციისთვის, ნიდადგი
ხად არის და რუსეთის მიერ ომის შე
წყდა საუკეთესო პირობებს ქმნის, რომ
ევროპაშია რევოლუციის ცეცხლის
ლი ავარდეს. ამას ადასტურებს გერ
მანია-ავსტრიიდან მოსული უკანასკნელი
ნაბიჯი იკუთრი რევოლუციონერი მო
რაობის შესახებ. თუ არა რევოლუ
ციის გზით, მხოლოდ იმპერიალისმის
დაძლივა შეუძლებელია. ეს საფრთხე
როგორ დიდია და რუსეთის რევოლუ
ცია საკუთარი ძალებით მის წინააღ
მდე გამაღება არ შეუძლია.

ამ გამოთ საერთაშორისო მდგომარე
ობა მუდამ კრიზისის განიცდის. ასეთი
საბედისწერო ხანა ინტერნაციონალს
ჯერ არ დასდგომია. საით გადაიხრება
საწყოთ, აინაუბა საერთაშორისო რე
ვოლუციის ცეცხლი, რომელიც გაან
თავისუფლებს მთელ ქვეყანას ყოველ
მხოლოდ წაგებული რეპუტაცია, რომელიც
ჩაიბეჭდეს რუსეთის რევოლუციის და
დაღუპავს მთელ ქვეყანასაც?

ჩვენ არ გვინდა გადაჭარბებული ოპ
ტიმიზმი გამოვიჩინოთ, მაგრამ გონებას
ლოლოტურ აბსურდათ მიანია, რომ რუ
სეთში გამარჯვებული რევოლუცია ჩა
კლეს გარეშე ტელექმანა ძალამ და ისიც
მოწინავე ევროპის პროლეტარიატის ხე
ლით.

რუსეთის რევოლუცია ასცდა პარი
ზის კომუნის ბედს, რომელმაც პარიზს
იქით ვერ გადასტოონა რევოლუციის
ცეცხლი; ნუ თუ ის ვერ ასცდება ვენ
გრის ბედს, ნუ თუ ის უნდა გაბდეს
მსხვერპლი ვენგრის და მის მსგავს
მოწინავე ხალხების შემოსევისა?

ვითვით ორ სიტყვას ავირე-იკავსა
ზედაც: აქ რევოლუცია ვაცილებით
მეტ საფრთხეშია, ვიდრე რუსეთში. აქ
ფერი ჩამორჩენილობის წყალობით აქ
ვერ გარღმავდა რევოლუცია და ვერ
დარაზმა მან მთელი მშრომელი ხალხი
ერთ მტკიცე ბანაკით. პერი გაფლენით
და ნაციონალიზმით და ნაციონა
ლური ომების საფრთხე უკვე კარსე
მომდგარი. აქ ირაზმებიან და იარაღს
ასხამენ ნაციები და არა კლასები. ის
რაც რუსეთს გარეშე მუქრება და
აწუხებს, აქ მთლიან შიგნით არის ამა
რთული და ქვეყანას დაღამიწის პირო
ბას აღგვის უზნადებს.

მშრომელი ხალხი ახლა ერეგვება
საფრთხეში: ის ირაზმება ინტერნაციო
ნალურათ. ქმნის ყველა ერების მშრო
მელი ხალხიდან ერთ ფორმის წინაა
ღმდეგ ყველა ერების გაბატონებული
კლასებისა და მით ცდილობს თავი და
ახწიოს კარზე მომდგარ უბედურებას.

შეიძლება ეს დარაზმე უკვე დავგვი
ნებულა და აქ გაბატონებული პარტიე
რის მემწევი-ესტრების პოლიტიკის
წყალობით მართლა ევრ აესცდეთ ნა
ციონალურ ომებს. ჩვენ მაინც გავწე
ქობთ ჩვენ გვას ყველა ერების მშრო
მელი ხალხის დარაზმების ყველა ერე
ბის გაბატონებული კლასების წინააღ
მდე. შეიძლება სხეიდანაც გადაუვლი
მიხეზების წყალობით სათუო იყოს ქვე
ყნის სხვა ინტერნაციონალური დროშის
ქვეშ, მაგრამ ჩვენ ღრბით დარწმუნე
ლი ვართ, რომ ნაციონალური დროშის
ქვეშ აუცილებელი და უზენაესია ქვეყ
ნის დაღუპვა. ჩვენ გაფრთხილებულ ნა
ციონალურ ომების დროსაც ხელიდან
არ გასვებით ინტერნაციონალურ დრო
შას და თუ დაღუპა აუცილებელია,
დავიღუპებით იმ იმდით, რომ სხვა
მხოლოდ მშრომელთა გაერთიანებაშია.

გაუმარჯოს მშრომელთა ერთობის შექ
თახიარების წინააღმდეგ!
გაუმარჯოს ქართელ, სომეხ, თათარ
და რუსის მუშებს და გლეხებს!
გაუმარჯოს მათ შერთებულ ბრძო
ლას წინააღმდეგ ქართველ, სომეხ, თა
თარ და რუსის მემამულეების და ბურ
ჟუაზიისა!

უდიდესი მხარი.

ქართველი მშრომელი ხალხი საწინელ
საფრთხეს განიცდის. მას განადგურება
მოელოს.

ვინ ლესავს მასზე მხივლის, ვინ უმზა
ლებს მას დღემოწის პირიდან აღგავს,
სად არიან მისი მოსისხლე მტრები?

აქ არიან ისინი, ჩვენში ავეთ ავეტუ
ლი მათ თავიანთი ციხე-სიმაგრე, აქედან
გვაყრიან თავზე თოვლ ზარბაზნს.

იცი, ქართველი მშრომელი ხალხო,
ვინ იყო შენი უსასტიკესი, შეუბრალებე
ლი მტერი? შენ კარგად გასსოვს მისი
სუსტი, ეს იყო ქართველი თავად-ანა
ფრთა, ქართველი მემამულეები. სად
არაინ ისინი, ნუ თუ მოისვენ, ნუ თუ
აღარსად ბოგინობენ?

ბ. თ. შ! წვეკითხვებზე თქვენი დამატებითი კარგად დაგეგმვა გულთბილია. № 15. თქვენ არ გჯერათ, თუ არ გინდათ დათმავლობა, რომ გულის მენშევიზმს წყალი შეუღებო. დიახ, გვართმენშევიზმს შეუღებო წყალი და ცოცხლის განმავლობაში მენშევიკები გვართმევენ. თქვენთან იმ დამამართლებლობაში, მდგომარეობაშიც ანა. 1 თვის წინვე იყვნენ აქ ბალშევიკები. ეს მოწინავე მენშევიკებმა იციან და არ უნდად თვითონი არსებობა. მტრებსა ჩუგდოხელში და ავტორიტორებს ავტორიტორებზე აგზავნიან აქ მუშების სათით. მაგრა გვიანდა არის. ეს ერთი. რაც შეეხება ჯ.კ. გვარჯალაძის სიტყვას, თქვენი უწოდებთ მას პროფესიისა და მფარველისურ მოწოდებებს, მაგრა, რომ არ არის, დაამტკიცო ბათუმელმა მენშევიკებმა ლიდერმა კარგათ ცნობილ წითლიდემ, როდესაც შეკითხვით: ქართული მოღვაწის ჯარის სიტყვა: რად, ვერაყარის მომავალ როლის ჯარის რაიონის

